

ולכן קבעה וסת.

ומוכיחה הגמרא את תירוצה: **דיקא נמי: דשבקינן ליום עשרים, ונקט ליום עשרים ואחד, ודרך התנא להתחיל במספר עגול כעשרים ולעבור לעשרים ואחד — שמע מינה שמדובר שהיתה למודה לראות בעשרים ועתה החלה לדלג ביום אחד וראתה בעשרים ואחד בדילוג.**

שנינו במשנה: **שאיין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים.**

אמר רב פפא: **לא אמרן — אלא למקבעה, ותצטרך ג' פעמים כדי לעוקרו, אבל למיחש לה בפעם הבאה בלבד — בחדא זימנא חיישא.**

ושואלת הגמרא על רב פפא: **מאי קמ"ל?**

והרי **תנינא** לה: היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים — זה וזה אסורין?

ומתרצת הגמרא: **אי מהתם — הוה אמינא: הני מילי שחוששת פעם אחת לוסת שאינו קבוע, היכא דקיימא ראייתה⁽¹³⁹⁾ בתוך ימי נדתה, שהיא עת שהיא עלולה לראות בה, וראיתה היא כדרך הנשים ולכן חששו שמא**

על רב מאותה משנה שפירטה במפורש שמדובר 'בלמודה', ובודאי שהזכיר התנא דבר זה מפני ששינה דין 'למודה' מדין אשה שאין לה וסת קבוע!?

ומתרצת הגמרא: משום שסבר המקשה שמה שנקט התנא "למודה" הוא מפני שאצטריכא ליה לאשמועינן חידוש נוסף: **מהו דתימא: כיון דלמודה, ועקרתיה — בתרי זימני עקרה ליה, ויהיה מותר יום הט"ו כבר בפעם השניה — קמ"ל שאין עקירה לוסת קבוע אלא בשלש פעמים.**

מיתיבני: **ראתה יום עשרים ואחד בחדש זה, יום עשרים ושנים בחדש זה, יום עשרים ושלושה בחדש זה — קבעה לה בשני הדילוגים וסת לדילוג. ואם סירגה בראיה השלישית ליום עשרים וארבעה — לא קבעה לה וסת שהרי אין הדילוגים שווים.**

ומכך שבדילוגים שווים הסתפקה הברייתא בשני דילוגים, **תיובתא דשמואל!**

ומתרצת הגמרא: **אמר לך שמואל: הכא במאי עסקינן — כגון דרגילה למחזי ביום עשרים, ושינתה ליום עשרים ואחד, ויום העשרים ואחד שהוזכר בברייתא אינו יום הראיה הראשון אלא יום הדילוג הראשון, נמצא שביום הכ"ד שילשה בדילוג,**

חוששת אלא לוסתה ולא לוסת שאינו קבוע.

ימי נדתה. אולם בנודע ביהודה [תנינא צג] הוכיח שהרמב"ם ושאר הראשונים חולקים ומבארים שסוגינתנו מחלקת בין במקרה שיום הוסת שבו אמורה לחשוש חל בימי נדה לבין מקרה שיום זה חל בימי נדה, ובכל מקרה מדובר שהראיה שיוצרת את הוסת היתה בימי נדה ולראיה בימי זיבה אין חוששים גם למסקנת הגמרא.

139. כן פירש רש"י, וביאר שבתוך ימי נדתה פירשו שהיתה הראיה לאחר י"ח יום מהראיה הקודמת [שאז תמו ז' ימי נדה וי"א ימי זיבה שהחלו בראיה], ואם ראתה קודם כגון ביום השבעה עשר מראיתה הקודמת זהו 'שלא בתוך